

Meer dan 6500 kilometer in 28 dagen.

Na een lange vlucht via Frankfurt en Singapore met Qantas Airways komen we om 04.30 uur 's morgens aan in Darwin. We hebben gelukkig een extra nacht geboekt en mogen gelijk op onze kamer. We gaan dan ook nog even een paar uurtjes slapen. Om 10.00 uur gaan we ontbijten en nemen we een kijkje bij het Aquasene aan het water. We mogen hier de vissen die naar de kust zwemmen voeren met brood. Erg leuke ervaring. Houd er rekening mee dit gebeuren is alleen op bij vloed (geloof ik). 's Avonds dineren we in het hotel: Mirambeena Resort.

Vervolgens vertrekken we de volgende dag vroeg naar onze camper. Een 4wd, een beetje klein voor 4 personen, maar we laten ons niet uit het veld slaan. We hadden nog even bij de receptie nagevraagd hoe laat de jumping crocodile tour gaat bij Adelaide river, want dat willen we niet missen! Dat was de vorige keer ook al zo'n belevenis. We hebben nog even tijd en stoppen bij het Wetlands museum. Na de tour rijden we door en betalen we ons kaartje als toegang tot Kadadu National Park. We willen graag de zonsondergang zien bij Ubirr rock, maar helaas zijn op die camping heel veel muggen. We besluiten dus om de schilderijen te bekijken en dan een mooie camping op te zoeken voor onze eerste nacht.

De volgende dag gaan we eerst naar het visitor centre en het winkeltje. We vinden hier al mooie souvenirs, die we dus de hele weg gaan meeslepen. Dat kleine campertje raakt nu al voller en voller. We maken een stop bij Nourlangie Rock voor een korte wandeling en we bekijken alle rotstekeningen.

We rijden door naar Yellow river en hebben geluk er gaat nog een boot weg waar we op mee kunnen. We maken een tochtje op het water van een uur. Je ziet hier verschillende watervogels, mooie natuur en natuurlijk krokodillen. Die kom je hier overal tegen.

Vervolgens rijden we de volgende dag door naar Katherine Gorge. Hier slapen we op een geweldige camping. De wallabies en vleermuizen zitten overal. Alles is midden in de natuur, het enige wat je dus hoort is het water van de rivier en de dieren. De volgende dag begint onze cruise/dagtocht over de Katherine river. De tocht duurt 8 uur. Je moet goeie schoenen aan, zwemkleden en een beetje conditie hebben. Uiteraard mag je je water niet vergeten. De tocht brengt je echt in de mooiste gorges. We kunnen tot gorge nummer 10 of 11. Dit laatste stuk kan ook alleen maar te voet. Als we terugkomen van die wandeling nemen we een duik tussen de fresh waterkrokodillen, geen probleem deze eten alleen maar planten en vissen en genieten vervolgens van een BBQ. Op de terugweg maken we nog een paar leuke stops, onder andere bij een waterval.

Dan begint een lange tocht de volgende dag naar Kunannura. We gaan de tijdsgrens over en moeten de wagen laten controleren op voedsel wat we bij ons hebben. Je mag namelijk vrijwel geen eten invoeren. De volgende ochtend voor we weer verder in de auto stappen gaan we een tocht van 2 uur maken in een klein vliegtuigje over de Bungle Bungle national park. Een super mooi park om vanuit de lucht te bekijken.

's Middags rijden we door naar El Questro en 100 kilometer van te voren begint het onverharde leven voor ons. We gaan de auto in z'n 4wdrive zetten en gaan stof happen. We slapen voor het eerst een nacht niet in de tent, maar hebben een bungalow gehuurd. Deze farmstay is echt geweldig mooi opgezet. Voor we de volgende ochtend wegrijden nemen we eerst nog even een goed ontbijt. Of dat nou zo slim was weet ik nog steeds niet, met al dat gehobbel in de auto, maar het was op dat moment erg smakkelijk. We waren de eerste gasten in het restaurant; om 6.00 uur 's morgens en dan worden eerst de Kookabura's gevoerd, zodat ze de gasten verder met rust laten. Dit kunnen namelijk hele gevaarlijke vogels zijn.

De rit naar Mt Elizabeth duurt heel lang, de weg is slecht en we moeten wel 2x door een rivier om onze weg te vervolgen. Dit is de eerste keer wel even heel erg spannend. Het was een best groot stuk door het water. De weg bestaat uit zand en losse stenen en er zat nog eens stroming in het water. Maar we hebben het gehaald. Nou ja Harry eigenlijk die was de moedigste en reed de auto wel naar de overkant.

De Mt. Elisabeth farmstay was een grote ramp. Er waren vrijwel geen voorzieningen en het stikte er van de muggen. Toen het dus om 18.00 uur donker was zijn we ook maar naar bed gegaan. Veel keus hadden we niet.

De volgende ochtend zijn we vroeg weggegaan met de ervaring van gister nog in ons achterhoofd. En ook vandaag was de weg weer slecht en ging het allemaal niet zo snel. Eenmaal aangekomen bij de toegangsweg naar Mt. Hart moesten we ons eerst melden via een sateliettelefoon langs de weg. Daarna gingen we nog 1 uur over een nog slechtere weg. We moesten langs bosbranden en we zagen slangen en grote lizards, maar ook veel kangaroes. Ook in Mt Hart sliepen we weer in een bed. We hebben hier 2 nachtjes geslapen. We zijn hier weer even helemaal tot rust gekomen, we kregen fantastisch maaltijden en hebben nog wat gekanoed en gewandeld. De volgende dag zijn we begonnen aan onze reis naar Broome. We besloten maar niet langs tunnel creek te rijden, omdat dat gewoon weg te ver was allemaal. In Broome sliepen we ook weer een nachtje in een hotel. We hebben hier een schitterende zonsondergang gezien. En wat gerelaxd 's avonds. We hadden hier een wasmachine en droger en hebben al onze kleren even een sopje gegeven.

Deze dag zou een zware worden we moesten van Broome naar Port Hedland. Ruim 600 kilometer met onderweg maar 2 tankstations en verder niks. Het was zelfs zo vermoeiend dat we om het uur moesten wisselen met rijden. We waren op tijd in Port Hedland om nog even een beetje de benen te strekken op het strand en een supermarktje te zoeken. De dag daarop zijn we naar het een roadhouse gereden, waar we twee nachtjes hebben geslapen. Vanaf hier hebben we het Karanji National Park bezocht. Je koopt hier een parken pas voor alle parken die je verder nog langs de westkust wilt bezoeken. Dat scheelt weer in kosten.

Vervolgens gaan we daarna richting Exmouth waar we 3 dagen zullen blijven. We ontmoeten hier Richard weer en Maarten en ik zullen 1 nachtje bij hem slapen. Mama en Harry huren een appartementje waar wij later ook bij zullen komen. Richard neemt ons de volgende dag mee naar de boot om de Whaleshark te gaan bekijken. Helaas hebben we hem deze dag niet gezien. Ik krijg de volgende dag nog een kans, Maarten is te ziek om mee te gaan. En dit keer hebben we wel geluk. Het is een heel karwei om eerst naar zo'n beest toe te zwemmen en vervolgens die vis bij te houden. Ik geef het dan ook al snel op! Maar ik heb hem een keer gezien en daar kwam ik voor. We gaan de volgende dag als Richard ook vrij is naar een strandje de hele dag en hier kunnen we met snorkels die we uit de shop hebben meegenomen heel makkelijk vanaf het strand op het reef snorkelen. Niks geen boot nodig zoals op het Great Barrier Reef. We hebben hier een heerlijke dag gehad, die we hebben af gesloten met een BBQ.

Dan rijden we door naar Denham een hele dag rijden, maar dat kunnen we wel weer hebben na al dat uitrusten. We krijgen hier de tip om de volgende dag op weg naar Monkey Mia even te stoppen en ons te laten onderdompelen in de warm waterbronnen van het Françoise Perron National Park. Als je heel stil bent komen dan ook de emu's heel dichtbij. En dat was ook zo. Een geweldige belevenis. Eenmaal in Monkey Mia aangekomen zitten er heel veel pelikanen op het strand, je kunt ze gewoon aanraken en dan blijven ze nog zitten. Echt gaaf. 's Avonds maken we een tochtje met een catamaran om van de zonsondergang te genieten. Dit kregen we gratis aangeboden als we een tochtje zouden boeken de volgende dag naar de dugongs (zeekoeien) en dat wilden we toch al doen. We hebben in Monkey Mia onze camper verruild voor 2 nachtjes in een grote legertent, met luxe van een eigen keukentje en douche en toilet. (en echte bedden!!)

Via Shell beach en de stromatolites hebben we Shark Bay weer verlaten en zijn we naar Kalbarri gereden. Ruim een uur voor het donker werd kwamen we aan in het Kalbarri National Park. Hier hebben we alle uitzichtspunten nog even afgereden, voor we een camping op hebben gezocht. We hebben besloten om een stacaravan te huren in Kalbarri en zijn hier 2 nachten gebleven. De volgende ochtend hebben we eerst pelikanen gevoerd, daarna zijn we nog wat langs de kust gaan rijden langs alle bezienswaardigheden en 's avonds hebben we een tochtje gemaakt op een kameel. Een hele ervaring.

Daarna zijn we onze tocht weer vervolgt naar Cervantes, waar we net voor zonsondergang aankwamen. We hebben toen gelijk de spullen bij onze kamer gezet en zijn naar de Pinnacle desert gereden. Wat zo mooi is van dit park is dat

Travel Counsellors Nederland (hoofdkantoor)
City Office, Kettingstraat 2,
2511 AN Den Haag
tel. 0348-442209
mail: moniek@travelcounsellors.nl

het helemaal geel is; in vergelijking van wat we al dagen zien, het rode zand. We hebben geluk dat we deze nacht niet in onze tent hebben geslapen, want we komen vanaf nu in het slechte weer. Alleen maar regen!

We slapen de volgende dagen in Fremantle en Perth. Hier hebben we de camper niet meer nodig en die leveren we dus bij aankomst ook gelijk in. Omdat Maarten en ik de weg hier goed kennen regelen wij dit. In Fremantle slapen we in het Esplande hotel, hier hadden we tijdens onze backpackers tijd alleen maar van kunnen dromen. De stad is heel anders als 1 jaar geleden, maar dat komt ook door het weer en de vrienden die er nu niet bij zijn. In Perth maak ik nog een tochtje van een middag met een aboriginalgids en ook hier slaan we nog wat souvenirs in. Het einde van de reis zit er weer op, we moeten weer heel lang in het vliegtuig naar Nederland. Bahhh..